

LICHT OP RIVIERBARBELEN

Mag het een onsje minder zijn?

De barbeel is sinds een aantal jaar dé nieuwe sensatie in onze grote rivieren. De gerichte visserij op deze oersterke vis begint dan ook steeds populairder te worden. 'Groot water betekent zwaar materiaal', lijkt daarbij het devies van de barbeelvisser. Niet nodig, zegt barbeelpikeur Maurice Samar. Hij geeft een kijkje in de wereld van het barbelen met lichte, traditionele materialen.

TEKST JEROEN SCHOONDERGANG FOTOGRAFIE SANDER BOER

De IJssel bij Zutphen is een indrukwekkende waterpartij. Met grote kracht wordt het water door de stad gevoerd. "Het water is aan het zakken", zegt barbeelvisser Maurice Samar. "Maar het is nog lang niet op het gewenste peil." Na een korte autorit en een frisse wandeling zet Maurice

zijn spullen klaar. Verrassend genoeg passen die met gemak in een middelgrote rugzak plus hengelkoker. Geen groot plateau of aluminium viskist voor Maurice. "Je moet niet al te ingewikkeld doen", zegt hij. "Dat is denk ik nog wel de beste tip die ik barbeelvisser kan geven wanneer ze met lichter materiaal aan de slag

willen. Laat de ingewikkelde montages voor wat ze zijn en houd het simpel."

PASSION FOR ANGLING

Maurice houdt van mooie, traditionele spullen die op Engelse leest zijn geschoeid. Want Engeland vindt hij toch wel de bakermat van de mooiste barbeelvisserij die er is: met een 'zachte' hengel, eenvoudige loodmontage, een pen, of zelfs met een 'freeline-montage' waarbij de haak met aas het enige gewicht aan de lijn is. Jaarlijks bezoekt hij een aantal fraaie barbeelrivieren in het Verenigd Koninkrijk. Daar doet hij zich tegoed aan de traditie van de Engelse 'coarse'-visserij, die in Nederland vooral bekendheid

kreeg door sfeervolle tv-programma's als 'A passion for angling' van Chris Yates en Bob James. Maurice bevindt zich nu echter aan de oever van zijn thuisrivier, de IJssel. Zijn eerste diagnose is dat het water vandaag (de reportage vond begin mei plaats, red.) nog wat te hoog staat voor het ultralicht 'trotten' met de pen of met alleen een licht verzwaarde haak.

EEN ONSJE LICHTER

Vanaf de kop van de krib gaat hij aan de slag met een schuivende loodmontage. Al bij het uitpakken van zijn hengel blijkt dat deze aanpak in niets lijkt op de reguliere barbeelvisserij op de rivier, waarbij zware feederstokken goed ge-

Gelderse rookworst is een prima aasje en bovendien taaier dan het in Engeland populaire 'luncheon meat'.

vulde voerkorven van anderhalf ons zonder enige moeite ver wegzetten. Maurice zijn hengel van 4.80 meter (16 ft) is licht, heeft een zachte actie en is speciaal voor deze visserij met de hand afgebouwd. Op het slanke handvat schuift Maurice de reelringen over een prachtige, Engelse centrepin: een onvervalste Ray Walton. Hij neemt de basismaterialen even door: een hoofdlijn van 10-ponds nylon (24/00 mm), daaraan een kunststof wartel waaraan hij een 10-ponds fluorocarbon onderlijn bevestigt en een

karperhaak maatje 4 of 6. "Afhankelijk van de stroomsnelheid, kies ik het loodgewicht", legt Maurice uit. "Dat loopt van een gram of achttien tot maximaal 45 gram. Ik vis dus al snel een ons lichter dan de barbeelvisser met feederstokken. Hun voerkorven wegen toch al snel tussen de honderd en 160 gram. Met mijn combinatie houd ik vrij eenvoudig contact met de bodem. Bovendien houd ik zo ook heel goed het gevoel met mijn aas."

'ROLLING THE MEAT'

Dat aas is een verhaal apart. Naast een bak met wat grondvoer, pellets, maïs en kaas, heeft Maurice twee zakjes met zijn eigen geheim in zijn rugzak: Gelderse worst; de gewone gekookte versie en die in chili-smaak. "Rolling the meat, noemen ze dat in Engeland", vertelt Maurice. "Voor deze vrij actieve aasaanbieder zijn pellets, maïs en het in Engeland populaire 'luncheon meat' (Smac bijvoorbeeld, red.), eigenlijk te zacht. Een stevig stuk worst blijft beter zitten en gaat er prima in bij *Barbus barbus*. Windes en dikke brasems zijn er trouwens ook niet vies van." De aasnaald glijdt door een kwart van een dikke schijf worst. Met de haak door de worst, plukt Maurice een twijgje van een struik en plaatst dit tussen de haakbocht en het aas. "Dat houdt het aas wel op zijn plaats. Je moet er wel een vers takje voor nemen. Is het takje te droog, dan knapt het en ben je het aas alsnog kwijt."

Een centrepin is feitelijk een wiel met lijn. Een 'sidecast' model draai je een kwartslag voor de worp.

Fleur je haak door de worst en zet het vast met een sprietje of takje.

ZAND EN GRIND

Het kolkende water en de door hoge waterstand bijna verzonken krib, zijn niet bepaald de omstandigheden die je graag ziet als je subtiel wilt vissen. Toch is Maurice van de kop van de krib schuin stroomopwaarts geworpen en laat de centerpin – in feite een draaiend wiel dat heel gelijkmatig lijn afgeeft en waarbij je de vis ‘op de hand’ drilt – voorzichtig aflopen. Als de zachte hengeltop eventjes op en neer beweegt, heeft het aas de bodem bereikt en rolt het zaakje vervolgens langzaam met de stroom mee. Maurice vist geconcentreerd, hij zorgt ervoor dat het aas goed tegen de bodem blijft.

Zelfs met het vrij geringe loodgewicht kost dit niet al te veel moeite. Zorgvuldig ‘tast’ hij de bodem af. “Als je teveel grote stenen op de bodem hebt, loop je op deze manier snel vast en raak je veel materiaal kwijt. Een stuk stroomafwaarts van deze krib vis je mooi tegen een talud omhoog. Dat is allemaal zand en grind, een ideale barbeelbodem.”

DONAU-IMMIGRANTEN

Ideaal of niet, de aanbeten blijven uit. Of het de wisseling in het weer is, kan Maurice niet zeggen. De temperatuur is de laatste dagen behoorlijk gestegen. “Misschien hebben ze de paai al in de kop. Dan wordt het een lastig verhaal. Het voorjaar is en blijft een

moelijk te voorspellen periode.” Hij geeft echter niet op en zoekt naar een manier om de ban te breken. De worst heeft alleen een paar zachte tikjes opgeleverd. Wellicht doet een voor deze contreien het beter. Maïs levert altijd wel vis op. “Maar”, zo weet Maurice, “je loopt dan wel het risico dat je alleen nog maar exotische grondels vangt. Deze ‘Donau-immigranten’ kunnen een behoorlijk stem-pel op de visserij drukken.”

TOT IN HET HANDVAT

Als de eerste aanbeet op maïs inderdaad een grondel oplevert, schakelt Maurice resoluut over op een andere aassoort. Hij laat een haak

met twee pellets erop zachtjes over het grindtalud rollen. Dat lijkt er meer op. Een stevige tik op de hengel resulteert in een serieuze hanger. De eerste reactie van de vis lijkt op een serieuze run. Zou dit hem dan zijn? Wie de tegenstander ook is, de dril laat goed zien waarom Maurice zo verknocht is aan deze lichte manier van vissen. De hengel buigt tot in het handvat. Als de vis in de vaargeul door de stroom omhoog wordt gedrukt, maakt ze haar identiteit bekend. “Een dikke platte”, is de duidelijk teleurgestelde reactie van Maurice. De brasem die in het net glijdt is er eentje om in te lijsten. Dat is slechts een schrale troost als je alles op alles zet om barbeel te vangen. Zeker gezien het feit dat de laatste paar barbeelreportages voor Hét Visblad ook al zonder barbeel eindigden.

VISIE

Na het proberen van alle aasaanbiedingen en een paar keer verkassen, ziet het er toch echt naar uit dat deze dag barbeelloos gaat eindigen. Maurice is behoorlijk teleurgesteld. Een paar dagen eerder pakte hij er nog twee tijdens een proefsessie op dezelfde plek. Ook dat is vissen. Terwijl Maurice zijn hengel aftuigt, geeft hij zijn visie op de barbeelvisserij op grote rivieren. “Ik vis al jaren op karper op de grote rivieren en zolang ik het me kan herinneren, ving ik ieder jaar wel één of een paar barbelen. De laatste jaren is de barbeelstand echter zo toegenomen, dat gericht erop vissen loont. Volgens mij heeft dat zeker ook te maken

GESCHIKTE MONTAGES VOOR ‘LIGHT’ BARBELEN

Afgezien van de vaak stevige stroom, werkt ook de bodem van de Nederlandse rivieren niet direct in het voordeel van de visser die met licht materiaal barbeel wil vangen. Met beleid valt er echter prima licht te vissen. Maurice Samar gebruikt grofweg vier methoden, die hem allemaal vis hebben opgeleverd.

DE SCHUIVENDE MONTAGE

Een ideale montage voor een hoge waterstand en snelle stroming. De standaardmontage is vrij eenvoudig. Bevestig een wartellood van 18 tot 45 gram aan een kunststof wartel. Via de wartel monteer je aan de hoofdlijn (10- tot 12-ponds nylon) een onderlijn van ongeveer anderhalve meter 10-ponds fluorocarbon. Is de bodem ruw en loop je het risico op vastlopers, vervang het wartellood dan voor een zijlijntje dat lichter is dan de hoofd- en onderlijn. Knijp op deze lijn lood(hagels) tot het gewenste gewicht. Loopt de combinatie nu vast, dan breekt alleen het stukje lijn met de knijploodes en ben je zo weer aan het vissen.

KLASSIEKE DOBBERMONTAGE (TROTTEEN)

Bij deze montage komen de kwaliteiten van de centerpin volledig tot hun recht. Te gebruiken bij middelmatige tot zwakke stroming. Bijna wrijvingsvrij geeft de centerpin lijn af, zodat de dobbermontage een heel gebied kan afvissen en de stroming en stroomkolken mooi volgt. Uiteraard moet je het loodgewicht van de dobber aanpassen aan de omstandigheden. Maurice gebruikt een heel scala, van klassieke Engelse ‘wagglers’ tot dobbers die voor de dood aasvisserij op snoek populair zijn. In het laatste geval gebruikt hij ook de buisloodjes die in de dood aasvisserij worden gebruikt.

OVERLOADED VISSSEN, STATISCHE DOBBERMONTAGE

Deze montage is goed te gebruiken bij vrij hoog water. Schuif een stevige dobber op de hoofdlijn en knoop daarna een schuivende loodmontage, zoals hierboven beschreven. Dit is een statische visserij. Het lood loopt vast tegen een talud en de dobber, die eigenlijk te zwaar is uitgelood, geeft aan hoe de lijn loopt en wat er beneden gebeurt.

FREELINING

De meest subtielste methode van barbeelvisserij op de grote rivier. De enige verzwaaring is de haak, die door Maurice van looddraad wordt voorzien zodat hij iets sneller zinkt. Vrij zwaar aas, zoals een stuk Gelderse worst, is ideaal voor deze techniek. Dit is de ultieme methode om een grote stek uit te kammen. Een fantastische vismethode wanneer de rivier laag staat en de stroom matig is – zoals vaak in hoogzomer.

Maurice: “Ook subtiel vissend met licht lood kun je prima de bodem houden. Bovendien houdt barbeel van aas dat over de bodem rolt.”

met het Rijn-Main-Donaukanaal, dat in de jaren '90 is geopend. Niet alleen grondels en roofblei zijn onze kant opge-

komen. Ook de barbeelstand heeft daar de laatste vijf jaar mogelijk een flinke boost door gekregen.” Maurice begrijpt

de gedachte dat wanneer je aan zo'n enorme bak water staat, je naar zwaar materiaal wilt grijpen. “Maar geloof me:

met wat voorbereiding kun je ook met deze lichte spullen prachtige barbelen vangen op onze grote rivieren.”

Het Visblad-barbeelreportage-koppijndossier duurt voort. Ving Maurice vlak voor de reportage nog mooie barbelen, voor de Visbladcamera kwam alleen een fraaie brasem een kijkje nemen.

